

Ip zun Heists

Vroeger was 't strange ons lank leven.

O mu kleine woaren toan mochten we van 's nuchtens vroeg toe 's avonds loate not strange en we kwaamen zuste noar huus 's noens voa teten.

't Enige da we mee hadden was een binnenband van un otto voor in 't woater te drijven. Meer amme wieder nie nodig.

U schiptje en u poandertje, da was voar de vrimdeliengen.

Omme de keure aan voa mee te doen aan de strangespelen, ton deen we dat ook. En natuurlijk kwamen we altied noar huus mè schone priesen, want we kenden dat al u bitje.

Wat da we nateurlijk ook wreed geren deen was ip 't hoeft goan speeln.

Togen aan de vrimdeliengen hoe da je krabben moeste vangen bievoorbeeld.

Maan aaltied wel u towkje in onze broekzak en mussels woaren dur genoeg ip 't hoeft, dus we kosten visschen.

Wieder wisten nateurlijk wel woar dat de krabben zoaten hé, tussen die plompers, schone weggestoken...

De kunste was vor u krabbe an de liene te krieggen en te zorgen dat ie dur bleeft aan hangen.

En u ki dat we die krabbe kosten boven aoln, begost de show. Want we moesten da krabbetje ton nog kunnen pakken.

Wieder wisten wel da je dat best deed met je wiesvienger en je duum vanachter aan zien rik, zuuste achter zijn laatste poaten.

Moa de vrimdeliengen wisten da nateurlijk nie en die kleene joengers stoenden dur bie te dansen en te spriengen... van benowtheid.

Ot leeg woater was zat er altied stief veel volk up d'hoofden. Ut was u kè wad anders voar de mensen en dikwijls zagen ze voor de eerste kè u zeesterre of u krabbe, of mussels, of zeeanemoontjes.

Soms giengen we ook mussels goan trekken, moa ton meer aan de kanten van 't sas. Doar woaren de mussels grotter en kwam ter minder volk.

't Was vaneigens meer werk an dan da je ze nu kopt in de wienkel : veel pokken en vuule boarden... moa heel goed van smoake.

En o moeder ze kloar gemakt had u goe glas melk, tegen 't musselvier.

Flutse